

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р4 г 189/2015
22.10.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у правној ствари предлагача М.М. из Б., чији је пуномоћник О.Ј., адвокат из С., ради заштите права на суђење у разумном року, у седници одржаној 22.10.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев М.М. из Б. за заштиту права на суђење у разумном року.

Образложење

Предлагач М.М. из Б., поднео је Апелационом суду у Новом Саду, дана 12.08.2015. године, захтев за заштиту права на суђење у разумном року у првостепеном парничном поступку који се води пред Основним судом у Суботици, у предмету П 1037/14. Предложио је да суд утврди да му је повређено право на суђење у разумном року и да му одреди примерену накнаду за повреду овог права у износу од 500.000,00 динара, са трошковима поступка у износу од 63.375,00 динара.

Апелациони суд у Новом Саду је решењем Р4 г 89/15 од 08.09.2015. године, предмет уступио Врховном касационом суду, ради одлучивања о захтеву предлагача за заштиту права на суђење у разумном року.

Одлучујући о захтеву предлагача, на основу члана 8а Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/2008 ... 101/2013), у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, који се примењује на основу члана 8в Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд је нашао да је захтев предлагача недозвољен.

Према стању у списима, предлагач је 20.07.2015. године, Апелационом суду у Новом Саду, поднео захтев за заштиту права на суђење у разумном року у парничном поступку који се у првом степену водио пред Основним судом у Суботици, у предмету П 1037/14. Поступајући по овом захтеву, Апелациони суд у Новом Саду је, након увида у списе предмета Основног суда у Суботици П 1037/14, донео решење Р4 г 84/15 од 14.09.2015. године, којим је

утврдио повреду права предлагача на суђење у разумном року у парничном поступку који се у првом степену водио пред Основним судом у Суботици, у предмету П 1037/14 и одредио примерену накнаду. На ово решење је предлагач изјавио жалбу о којој још није одлучено.

Предлагач је поново, дана 12.08.2015. године, Апелационом суду у Новом Саду, поднео идентичан захтев за заштиту права на суђење у разумном року - у парничном поступку који се у првом степену водио пред Основним судом у Суботици, у предмету П 1037/14. Пошто је утврдио да је првостепени поступак у том предмету окончан доношењем пресуде Основног суда у Суботици П 1037/14 од 31.03.2015. године и да је спис достављен Апелационом суду у Новом Саду 30.06.2015. године ради одлучивања о изјављеној жалби, односно да је у току другостепени поступак, Апелациони суд у Новом Саду је решењем Р4 г 89/15 од 08.09.2015. године предмет уступио Врховном касационом суду, ради одлучивања о захтеву предлагача за заштиту права на суђење у разумном року.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије, прописано је да свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљени суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Одредбом члана 8а став 1. Закона о уређењу судова, прописано је да странка у судском поступку, која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року, може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права у разумном року.

Правилна примена наведених одредаба подразумева да суд има обавезу да о захтевима за одлучивање о правима и обавезама странке, као и о основаности сумње и оптужбама против странке, које су биле разлог за покретање поступка, спроведе судски поступак без одуговлачења у складу са претходно одређеним временским роковима за предузимање радњи у поступку. У случају супротног поступања суда, у току било ког судског поступка, странка може непосредно вишем суду поднети захтев ради заштите права на суђење у разумном року.

Предлагач је у кратком року поднео два истоветна захтева за заштиту права на суђење у разумном року. Поступајући по првом поднетом захтеву, Апелациони суд је донео решење којим је утврдио да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року и одредио примерену накнаду, а на ово решење је предлагач изјавио жалбу о којој још није одлучено, тако да је поступак по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року у току. У време подношења другог истоветног захтева које је уследило убрзо након подношења првог, околности које су од значаја за одлучивање о захтеву се нису промениле, због чега Врховни касациони суд налази да у конкретном случају захтев предлагача треба одбацити.

Према члану 8в. Закона о изменама и допунама Закона о уређењу судова, на поступак за повреду права на суђење у разумном року сходно се примењују одредбе закона којим се уређује ванпарнични поступак, а одредбе

члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку упућују на примену одредаба Закона о парничном поступку. Према члану 203. став 3. Закона о парничном поступку, док парница тече, не може се у погледу истог захтева покренути нова парница међу истим странкама, а ако таква парница буде покренута, суд ће тужбу да одбаци. Применом наведене одредбе Закона о парничном поступку, на коју упућује Закон о ванпарничном поступку, суд је овај захтев одбацио, јер поступак за заштиту права на суђење у разумном року по раније поднетом захтеву за заштиту права на суђење у разумном року још тече.

На основу изнетог, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа–судија
Миломир Николић,с.р.**